

מחזירין.

אלא הכא, מה שאמר רב ספרא "סומכין", לא יתכן שנאמר אטו מחזירין, כי **סומכין בחד מקום הוא**, ומקיימין בחד מקום הוא.

ואם כן, חוזרת ראיית הגמרא מדברי רב ספרא למקומה, ומותר לסמוך רק בכירה גרופה וקטומה.

ודנה הגמרא: **מאי הוי עלה?** האם הראיה מהברייתא דלעיל אכן נכונה או דחויה

היא. (34)

ומביאה הגמרא ראייה שמותר לסמוך לכירה שאינה גרופה:

תא שמע: כירה שהפיקה בגפת ובעצים, סומכין לה את הקדירה גם אם לא גרף וקטם, ואין מקיימין, אין משהין עליה, אלא אם כן גרופה וקטומה. (35)

אלא בהכרח צריך לומר, כיון שלענין חזרה צריך קטימה, לכן נקט רב ספרא קטמה, אבל ליטול מהכירה, אין צריך שיטול דווקא מכירה קטומה. **אלא תנא** בברייתא **נוטלין משום מחזירין**. אבל לא צריך ליטול דווקא מכירה קטומה.

ואם כן, גם לענין סמיכה שנקט רב ספרא, אפשר לומר, **הכא נמי תנא "סומכין משום מקיימין"**. אבל לעולם מותר לסמוך גם אם לא קטם את האש.

אך תמהה הגמרא על דחייתה: **הכי השתא?** מהו הדמיון? והרי יש לחלק בין "נוטלין" ל"סומכים", ואפשר שנוטלים נאמר משום מחזירין, אבל סומכים לא.

כי בשלמא **התם**, מה שאמר רב ספרא "נוטלים", אפשר לומר כי **נוטלין ומחזירין בחד מקום הוא**, כי אי אפשר להחזיר אם לא נטל מעיקרא, לכן **תנא נוטלין משום**

להשהות ולהחזיר בנתלבתה הוא רק במבושל כל צרכו ולא באינו מבושל כל צרכו.

34. לשיטת הראשונים שהספק הוא גם למאן דאמר להחזיר האם מותר להחזיר בסמיכה, צריך לומר, שהגמרא דנה האם הראיה מהברייתא הקודמת נכונה ואז יהיה מוכח שאסור להחזיר, או שמא הראיה דחויה ויתכן שמותר להחזיר בסמיכה. אבל לפי הרי"ף, הגמרא דחתה את הראיה מהברייתא הנ"ל, ומעתה ראיית הגמרא היא רק לענין שהייה ואין ראייה לחזרה. ולדברי בעל המאור אפילו אם נפרש כהרי"ף עדיין יש ראייה למאן דאמר להחזיר משום דמשהייה לרבנן, נלמד לחזרה דחנניא. וראה הערה הבאה.

35. מברייתא זו הוכיח הרי"ף שהלכה כמאן

וכך צריך לפרש בדעת רש"י שכתב בד"ה "נתלבתה — חזרה והובערה", ומשמע שבטלה הקטימה לגמרי, ומכל מקום מותר להשהות מפני שגילה בדעתו שאינו רוצה לחתות.

אבל עדיין צריך ביאור, מדוע מותר להחזיר על כירה שנתלבתה? דבשלמא לשמא יחתה לא חששו מפני שהסיח דעתו, אך עדיין יש לחוש למיחזי כמבשל. והיה מקום לומר, שלדעת בית הלל אין חשש מיחזי כמבשל אלא רק שמא יחתה, וכשגילה בדעתו, לא חששו לזה. אבל **השער הציון** [רנג לז] נקט בדעת רש"י שהאיסור חזרה הוא מיחזי כמבשל, ולפי זה צריך ביאור מה ההיתר להחזיר בחזרה ונתלבתה. וצ"ל שלדעת רש"י בין נתלבתה ובין הובערה נשארת קצת קטימה. וצ"ע.

וראה ברמב"ן להלן שיתכן וההיתר